

När den 23.

Ur djurens lif. Under vårens lopp har en vildgås (s. k. ljugås) lagt sina ägg inne i en materialbod under ett magasin, tillhörigt en hemmansägare härstädes. Trots det buller, som uppstått genom byggandet af en flygel till intill, och ehuru snickare arbetat i samma magasin, har dock den ovanliga gästen infunnit sig hvarje dag och ogeneradt krupit in under dörröppningen för att värpa i redet, hvilket upprepades tills antalet ägg var fullt. Nu kom rafsningstiden, som aflopp med godt resultat.

I dag på morgonen, då man kom ut på gården, hördes ett underligt kacklande bladdadt med ett spädt »pip, pip»; gåsen höll just på att locka sina småttingar ut ur bost, och ögonblicket därpå var hela troppen ute på gården. Äfven banen hade denna gång infunnit sig.

Utan vidare ställdes färden åt sjön under gåsens befäl; banen däremot tycktes vara vaktbefälhafvare, hvilket äfven väl behöfdes, ty vid gårdegårdarna i den riktning, där gåssen med de elfva ungarne tågade fram, hade kråkorna redan på förhand slagit sig ned, men allt gick dock väl. Några omvägar togos ej gärna; så t. ex. sattes kurs midt igenom ett sådesfält, där färden visserligen gick saktare men dock säkert, och efter en stund var sällskapet framme vid det skyddande och eftersträfvade elementet, nämligen Östervikens inbjudande böljer.